

Gaat het niet te snel?

In de verhalenserie 'Levenslijn' vertellen smaakmakers over ikpunten in hun bestaan. Vandaag: Maan de Steenwinkel.

Tekst: **Jan Vriend**
Foto's: **Andreas Terlaak**

Maan in het kort

Maan de Steenwinkel (1997) groeide op in Bergen en haalde haar diploma aan het Murellius Gymnasium in Alkmaar. In 2016 won ze de finale van de tv-talentenjacht 'The Voice of Holland'. In het programma 'Dance dance dance' vormde ze een duo met Kaj van der Voort: het tweetal eindigde als derde. Dit jaar was Maan gastartiest bij de concerten van Marco Borsato in De Kuip. Eerst zong ze in het Engels, maar vanaf 2017 maakte ze de overstap naar Nederlandstalig werk. Dat leverde haar hits op als 'Blijf bij mij' en 'Hij is van mij'. Maan woont op zichzelf in Amsterdam en heeft een relatie met dj Tony Junior. Ze maakt zich op voor een nieuwe clubtour.

Opgegroeid in Bergen en de grote ontdekking van 'The Voice' in 2016. Zangeres Maan groeide uit tot publiekslieveling met de gunfactor. In de verhalenserie 'Levenslijn' houdt ze haar leven tegen het licht.

1997 „Ik ben geboren in Utrecht. Toen ik één jaar was, verhuisden we naar Bergen. Daar kreeg ik een broertje. Het was een fijne jeugd, in een warm en hecht gezin. Mijn broertje en ik stonden bij onze ouders altijd op de eerste plaats. Andere kinderen moesten soms na school naar een crèche. Wij niet, want mama stond altijd voor ons klaar. Bergen was heerlijk om op te groeien. Heel veilig, heel gemoedelijk. Omdat het strand en het groen dichtbij zijn, waren we veel buiten.”

2002 „Mijn ouders vertelden me dat ik als kind graag 'Als er nooit meer een morgen zou zijn' van Marco Borsato zong. Dat was het eerste

liedje dat ik kon zingen. De tekst zat in mijn hoofd omdat we het in de vakantie op weg naar Italië vaak draaiden, in de auto. Vooral het woordje 'pijn' dat zo opvallend in de tekst te horen is, sprak tot mijn verbeelding. Daarom noemde ik het ook 'Liedje pijn'. Ik was toen heel bang voor prikken en ziekenhuizen en alles wat ermee te maken had, dus dat 'pijn' bleef bij me hangen.”

2009 „Als kind wist ik al precies wat ik wilde. Als ik iets mijn hoofd haald, moest het gebeuren ook. Ik wilde ook graag in de schijnwerpers staan. Ik ging naar de vrije school, waar veel aandacht was voor creativiteit. Daar mocht ik bij de afscheidsmusical een solo zingen. Ook bij ons thuis was muziek heel belangrijk. Bij het ontbijt draaiden we vaak nummers van bijvoorbeeld Eva Cassidy en Milva Davis. Mijn ouders stimuleerden mijn broer en mij ook om een muziekinstrument te bespelen. Mijn broer is gitaarist. Samen, ik ben begonnen op een dwarsfluit en ging later piano spelen. Eerlijk gezegd vond ik dat in het begin helemaal niet leuk. Misschien logisch, want als iets

moet, vind je het niks als je jong bent. Tot mijn vader vertelde dat hij vroeger graag piano had willen spelen, maar dat hij daar de kans niet voor had gehad. Daarom drong hij er zo op aan dat mijn broer en ik dat wel zouden doen.”

2013 „Voor mijn zestiende verjaardag kreeg ik een bijzonder cadeau. Ik mocht een half jaar ganglessen volgen bij Kim de Boer. Zij was dat jaar derde geworden bij 'The Voice of Holland' en woonde bij ons in de buurt. Dus iedere week fietste ik na school naar haar toe. Ze gaf me niet alleen les op vocaal gebied, maar kon me ook praktische adviezen geven over hoe je je presenteert op het podium.”
„Samen met vriendinnen had ik in die tijd een zanggroepje. Op de fiets van Bergen naar Alkmaar leerden we elkaar aan om meestemmig te zingen. Naast school was ik ook vijf dagen per week bezig met sport. Ik zat op turnen en speelde hockey. Allemaal leuk, maar het kostte veel tijd. Dus op een gegeven moment moest ik kiezen. Ik liet het sporten vallen toen ik op school kon meedoen met een musical. Daar kwam een

professionele regisseur bij. En de man die de liedjes maakte kwam van het conservatorium, dus dat leek me een mooie kans om wat van dat vak te leren.”

2016 (1) „Het jaar 2016 was misschien wel het meest bijzondere jaar van mijn leven. Ik deed mijn eindexamen voor het gymnasium, maar had geen idee wat ik daarna zou moeten studeren. Hooguit dat ik mensen wilde helpen. Daarom dacht ik aan geneeskunde of psychologie. Maar tegenwoordig wilde ik verder met de muziek. Daarom leek een tussenjaar de beste oplossing. Mijn idee was om mijn hart te volgen en gewoon een jaar muziek te maken. De hoofdgedachte was misschien wel om te voorkomen dat ik later in een bejaardenhuis zou denken: had ik vroeger maar...”
„Na de examens heb ik met mijn bandje een paar keer opgetreden. We kregen overal positieve reacties. Dat gaf me de moed om ook bij een open podium in Amsterdam te gaan zingen. Daar vroegen ze me voor een auditie bij 'The Voice'. Ik dacht: als ik daar de tweede ronde haal, is dat al een vette invulling van mijn tussenjaar. Dat ik uiteindelijk won, had ik nooit verwacht.”

„Mijn ouders waren heel blij voor me, maar ze vonden ook dat ik een plan B moest maken. Iets waarop ik kon terugvallen. Heel nadrukkelijk waarschuwden ze me voor de vluchtigheid van de muziekindustrie. Ze zeiden me erop dat heel veel mensen dromen van een doorbraak, maar dat de meesten na de eerste bekendheid weer snel zijn vergeten. En dat het maar weinigen lukt om het spinnenweb van de branche door te komen. Of dat je zo veel komt dat je ervan kunt leven.”
„Maar ik was weer de zelfbewuste Maan die ik als kind was. Ik zat op een roze wolk. Dus ik dacht: ik ga door. En ik zal zorgen dat ik niet word vergeten.”

2016 (2) „Om onder de aandacht van het publiek te blijven, zei ik ja op bijna alle interview-aanvragen. Ik stond voor de camera bij YouTube-kanaalen met anderhalve kijker en bij de kleinste lokale omroepen verscheen ik voor de microfoon. Intussen kreeg ik uit alle hoeken aanvragen om op te treden. Dat ging heel relaxed. Het voordeel was dat er niet zo veel vanaf hing. Daardoor werd het niet geforceerd. Zo kreeg

ik misschien wel de gunfactor van het publiek.”

2017 (1) „Na 'The Voice' was ik begonnen met Engelstalige nummers. Ik dacht toen: als ik ooit internationaal wil doorbreken, moet ik in het Engels zingen. Maar in 2017 maakte ik toch de overstap naar Nederlandstalig repertoire. Dat kwam door het publiek. Ik merkte bij optredens dat de zaal het leuk vond als ik nummers van André Hazes zong. Toen ik 'Blijf bij mij' uitbracht, was dat nummer goed voor dubbel platina. Later zong ik bij 'De beste zangers' op tv 'Jij bent de beste' van Kenny B. Dat leverde me een gouden plaat op. Als je in het Nederlands zingt, is je doelgroep natuurlijk kleiner, maar je hebt geen concurrentie van de wereldsterren. Los daarvan liggen Nederlandse teksten ook dichterbij mijn gevoel. Het klinkt oprecht. Ik vind mezelf gelukkiger als ik in het Nederlands zing.”

2017 (2) „Bij Mysteryland leerde ik mijn vriendje kennen. Hij is als dj bekend onder de naam Tony Junior.

Maan de Steenwinkel:

'Ik ga door. En ik zal zorgen dat ik niet word vergeten'

Die avond draaide hij bij dat festival. Via Instagram reageerden we op elkaars foto's. Zo zijn we met elkaar in gesprek geraakt. We begripen elkaar omdat we allebei artiest zijn, zonder dat we in elkaars vaarwater zitten. Hij is lief, grappig en eerlijk. In mijn liedje 'Zo kan het dus ook' zing ik waarom het werkt tussen ons." Een paar zinnen uit die tekst: 'Hij geeft me ruimte, hij laat me vrij. Kijkt niet naar anderen, zijn aandacht is bij mij'.

2019 „Soms denk ik: 'Gaat het niet te hard, allemaal.' Mijn moeder kijkt voor het slapen gaan vaak op YouTube. Dan stuurt ze me een appje waarin staat hoe vaak de filmpjes met mijn liedjes zijn bekeken. Dan is ze zo enthousiast! Heel fijn, natuurlijk. Maar ik vind die duizelingwekkende cijfers soms ook zorgelijk. Want als je niet uitkijkt, zie je alleen nog maar aantallen en zit je steeds te vergelijken. Terwijl ik me het liefst wil focussen op de inhoud en de kracht van een volgend nummer.”
„Ik werk nu aan een album, maar ik heb mezelf niet vast aan een deadline. Dat album verschijnt als

ik genoeg liedjes heb opgenomen waar ik helemaal achter sta.”
„Ook zit ik nu in de voorbereidingen van mijn volgende clubtour. Die is volgend voorjaar. De zalen zijn weer groter dan die van mijn vorige tournee. Zo kom ik onder meer naar Paradiso in Amsterdam. Dat is voor mij een magische pop-tempel. Ook treed ik op in Alkmaar. Ik hoop natuurlijk dat ik daar veel oude bekenden tegenkom die willen zien hoe het met Maan-tje is gesteld.”

2077 „Als ik op een dag oud ben en met mijn kinderen op mijn leven terugkijk, hoop ik dat ik kan terugblikken op een hele lange carrière. Het zou top zijn als ik het publiek liedjes kan nalaten die nog generaties lang meegaan, zoals dat nu gebeurt met het werk van Wim Sonneveld. Ik zou het ook gaaf vinden als ik dan kan terugkijken op een loopbaan zoals Anita Meijer die heeft. Zij is een iconische zangeres die na ruim veertig artiestenjaren nog steeds wordt gevraagd en met plezier optreedt, zonder zich gek te laten maken door het wereldje. Dat laatste lijkt me nog het moeilijkste.”

